

Кохання

Олександр Корсун

Було небо блакитнє,
А тепер хмарне;
Була доля щаслива,
Минувала марне.
Хмари пущі набігають,
Неба вже не видно,
Зовсім доля покинула,
Стало життя гірко.
Аж ось подув буйнесенький
Хмари розігнало;
Коханочка полюбила –
Горе минувало.
Не журись же, сиротино,
Що долі не маєш:
Як полюбить дівчинонька,
То й долю придбаєш.
1841 р.